

Een dun bit is scherp, feit of fabel?

Vaak hoor ik in de wandelgangen dat een dun bit scherper zou zijn dan een dik bit. Maar is dat eigenlijk wel zo?

In principe is de gedachte erachter logisch; bij een dun bit wordt de druk over een kleiner oppervlakte verdeeld, dus dezelfde druk wordt uitgeoefend op een kleiner oppervlak in de mond van het paard. Maar er is een maar. Een paardenmond zonder bit varieert van 'best wel vol' tot 'enorm vol' door een dikke tong en/of veel slijmvlies. Als er dan een dik bit in de mond komt, wordt de tong opzij en omlaag gedrukt. Deze (dikke) tong kan alleen geen kant op doordat de kiezen en snijtanden hem tegenhouden. Het paard krijgt met een beetje pech de tanden en kiezen niet meer op elkaar en heeft zijn mond dus wat open. Maar een open mond willen we natuurlijk niet zien met rijden en wordt in sommige gevallen helaas de neusriem wat strakker aangesnoerd. Het resultaat: een geplette tong en stress voor het paard, want hij kan zijn tong nergens meer kwijt.

In zo'n geval zal een dik bit juist tot meer problemen leiden dan een dunner bit. Bij het dunner bit wordt de tong minder verdukt en zal deze dus beter op zijn plek kunnen blijven liggen. Ook als de tong niet zo dik is, maar een paard slecht tegen druk op de tong kan, is een dun bit in dit geval dus een betere optie (omdat de tong minder geplet wordt). De bidden zijn er in allerlei soorten en maten, ook bidden die de tong ruimte geven. Dus bij heel gevoelige tongen kies ik voor een dunner bit dat zo gevormd is dat de tong zo veel mogelijk ruimte heeft en zo min mogelijk druk hoeft te krijgen.

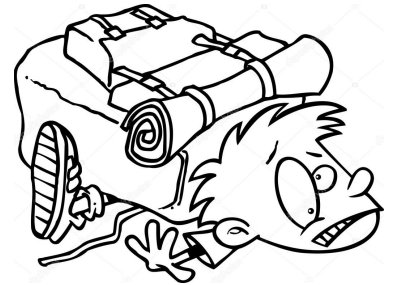
Hiermee wil ik zeggen dat het dus belangrijk is om eerst even in de mond te kijken van je paard of er überhaupt wel een dik bit in past. Dat kan heel simpel door de lippen even van elkaar af te halen zoals op de foto gebeurt.

Een ander gehoord argument voor de stelling dat een dun bit scherper is dan een dik bit is dat een paard beter reageert op het dunne bit. Maar komt dat door de dikte? Het kan namelijk ook zijn dat het dunne bit op een andere plek in de mond de druk heeft, bijvoorbeeld meer op de lagen of juist meer op de tong. Als het paard op die plek de druk beter kan verdragen, zal hij ook beter op de inwerking reageren. Hierdoor lijkt het dus alsof het bit scherper is, omdat er kleinere hulpen nodig zijn voor dezelfde (of juist een betere) reactie. \

Wat ik ook regelmatig hoor is dat een paard niet lekker loopt op een bepaald bit, maar op het nieuwe bit na een week ook niet meer fijn loopt. En zo blijft men uiteindelijk elke week een bit wisselen. Resultaat: een bolstaande kast en nog steeds is de aanleuning niet zoals je wilt. Dit is te verklaren met een

voorbeeld. Ik haal er maar weer iets bij wat we allemaal kennen: de rugzak. Stel je loopt met een rugzak op de Nijmeegse Vierdaagse (ik begin er niet aan, maar er zijn van die bikkels) en na een kilometer of acht beginnen je schouders toch wel wat vervelend aan te voelen. Om de last wat te verlichten, kieper je wat overbodige ballast overboord, maar het blijft pijnlijk. Gelukkig heb je een hoop fans langs de route en eentje biedt je een andere rugzak aan. Het vervelende gevoel op je schouders verdwijnt gelukkig vrijwel meteen. Maar na de volgende negen kilometer doen je schouders toch weer zeer, wel net op een andere plek, maar de finish is nog lang niet in zicht. Dus maar weer een nieuwe rugzak en dat wordt toch al snel wat te begrotelijk.

Hoe is dit te verklaren? Rugzak 1 drukte blijkbaar op een gevoelige plek en doordat rugzak 2 deze plek ontlastte, verdween dit gevoel. De druk die rugzak 2 op een ander gedeelte van je schouders bracht, was toch eigenlijk ook niet prettig maar wel een verlichting van pijnlijke van rugzak 1. Beide rugzakken waren dus niet ideaal. Zo kun je het ook zien

bij een wisseling van bidden. Het nieuwe bit verlicht de gevoelige plek doordat het op een ander gedeelte in de mond drukt, maar de andere plek blijkt toch ook gevoelig. Het komt er dus op neer dat het verdwijnen van de druk op de gevoelige plek in eerste instantie meer op lijkt te leveren dan dat de nieuwe druk aan last op een andere plaats veroorzaakt.

Als iemand van mij een bit besluit te houden, neem ik altijd contact op na een of twee weken om te vragen hoe het ermee gaat. In de meeste gevallen is de verbetering blijvend, maar het wil wel eens voorkomen dat het verhaal van de rugzakken opgaat. Gelukkig komt het vaak voor dat een paard op twee bidden verbetering laat zien en kan het bit vervolgens omgeruild worden.

Tekst: De Bitfitter, Ymke Groenendijk

DE BITFITTER

Fits more than a bit